

48

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2015
ΕΘΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΤΟ ΣΤΕ ΔΙΚΑΙΩΣΕ
ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΘΥΜΑΤΟΣ ΤΡΟΧΑΙΟΥ

Ο Ερυθρός πληρώνει ακριβά τη λάθος ιατρική διάγνωση

Το τροχαίο έγινε το καλοκαίρι του 1997 στο κέντρο της Αθήνας και ο άτυχος νεαρός μεταφέρθηκε βαριά τραυματισμένος στα εξωτερικά ιατρεία εφημερίας του ΕΕΣ (φωτογραφία αρχείου).

Το ανώτατο δικαστήριο απέρριψε όλους τους ισχυρισμούς του νοσοκομείου και δέχθηκε ότι υπήρξαν μοιραίες παραλείψεις, επιδικάζοντας το ποσό των 200.000 ευρώ συν τους νόμιμους τόκους

ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΥΛΩΝΙΤΗ

ΑΚΡΙΒΑ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ οι εσφαλμένες ιατρικές διαγνώσεις που στοιχίζουν ζωές, αλλά και το συνθησιμένο φαινόμενο να γίνονται οι ασθενείς «μπαλάκι» από νοσοκομείο σε νοσοκομείο χωρίς τις κατάλληλες συνθήκες μεταφοράς (π.χ. με συνοδεία ιατρού), όταν δεν υπάρχουν ή δεν λειτουργούν εξειδικευμένα μηχανήματα και χρειάζεται να γίνουν εξετάσεις αλλού.

Δεκαεπτά ολόκληρα χρόνια μετά τον βαρύτατο τραυματισμό ενός νέου σε τροχαίο, που εξέπνευσε μερικές ώρες αργότερα, αφού χρειάστηκε πρώτα να διακομιστεί σε δύο άλλα νοσοκομεία, η διοικητική δικαιοσύνη ολοκλήρωσε τη μακρόχρονη νοσοκομειακή και δικαστική περιπέτεια της οικογένειας, επιδικάζοντας σε τρία μέλη της αποζημίωση λόγω θηκής βλάβης που ξεπερνά τις 200.000 ευρώ με τους νόμιμους τόκους.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας, επικυρώνοντας σχετική εφετειακή απόφαση (αφού προηγήθηκαν και προδικαστικές αποφάσεις που διέταξαν εξειδικευμένες πραγματογνωμοσύνες) έκρινε ότι για τον θάνατο του άτυχου νέου, που διακομίστηκε ως πολυτραυματίας στο ΓΝΑ Κοργιαλένιο - Μπενάκειο - Ερυθρός Σταυρός (ΕΕΣ) φέρουν ευθύνη τα αρμόδια όργανά του, καθώς δεν ενήργησαν, σύμφωνα με τους κανόνες της ιατρικής επιστήμης και δεν επέδειξαν τη δέουσα επιμέλεια.

Το τροχαίο έγινε το καλοκαίρι του 1997 στο κέντρο της Αθήνας, όταν ο νέος χτύπησε άσχημα με τη μοτοσικλέτα του πέφτοντας πάνω σε ένα ταξί. Το ασθενοφόρο του ΕΚΑΒ τον μετέφερε βαριά τραυματισμένο στα εξωτερικά ιατρεία εφημερίας του ΕΕΣ, όπου οι σχετικές εξετάσεις δεν έδειξαν να υπάρχουν προβλήματα από πλευράς εγκεφάλου και αυχενικής μοίρας σπονδυλικής στήλης, ενώ λόγω καταγμάτων κρίθηκε ότι χρειαζόταν αντιμετώπιση από ειδική μονάδα σπονδυλικής στήλης.

Κατά τους πραγματογνώμονες, τα όργανα του νοσοκομείου δεν ενήργησαν σύμφωνα με τους κανόνες της ιατρικής επιστήμης και δεν επέδειξαν τη δέουσα επιμέλεια.

Για τις ενέργειες αυτές χρειάστηκε να γίνουν δύο μετακινήσεις, η πρώτη στον «Εγκέφαλο», για να γίνουν οι αξονικές τομογραφίες και η δεύτερη στο ΚΑΤ, αφού οι υπεύθυνοι ιατροί του ΕΕΣ διαβεβαίωναν (όπως αναφέρεται σε μεταγενέστερο έγγραφο) ότι κατά την παραμονή στον ΕΕΣ είχε πλήρη συνείδηση, η κρανιοεγκεφαλική κάκωση ήταν ελαφριά και κατά τη διακομίδι στα δύο άλλα νοσοκομεία δεν παρουσίαζε διαταραχές ζωικών του σημείων ούτε ήταν δυνατό να προβλεφθεί κάποια μεταβολή.

Πλημμελής φροντίδα. Όμως η δικαστική έρευνα και οι ιατρικές πραγματογνωμοσύνες έδειξαν άλλα πράγματα. Σύμφωνα με τη δικαστική απόφαση, οι αρμόδιοι ιατροί δεν έλαβαν κατάλληλα μέτρα έγκαιρης διάγνωσης και αντιμετώπισης του περιστατικού, αφού δεν έγινε αντιληπτή η «διάχυτη υπαραχνοειδής εγκεφαλική αιμορραγία» που κατά τους πραγματογνώμονες αποτέλεσε την αιτία του θανάτου. Οι ιατροί όμως μην καταφέροντας να διαγνώσουν και να αξιολογήσουν ως ουσιώδη την εγκεφαλική βλάβη, έκριναν ότι έπρεπε να γίνει και δεύτερη μεταφορά του νέου στο ΚΑΤ για να αντιμετωπιστούν οι κακώσεις της

σπονδυλικής στήλης. Όμως και στις δύο μεταφορές υπήρξαν πλημμελή μέτρα για την προστασία της υγείας ενός βαρέως πολυτραυματία και «συγκυτικού ασθενούς».

Οι πραγματογνώμονες αποφάνθηκαν ότι οι αξονικές τομογραφίες έπρεπε να γίνουν στο αρχικό νοσοκομείο, αλλά αν αυτό δεν ήταν δυνατό να γίνει, ο ασθενής έπρεπε να μεταφερθεί με τη συνοδεία ιατρού αναισθησιολόγου και με προστασία ολόκληρης της σπονδυλικής του στήλης και πλήρη ακινητοποίησή του στο ασθενοφόρο, ιδιαίτερα αφού διαπιστώθηκε πριν από τη μεταφορά του ότι ήταν συγκυτικός με κακή συνεργασία και κακή επικοινωνία. Κατά τους πραγματογνώμονες, η παρουσία ιατρού-αναισθησιολόγου ήταν απολύτως αναγκαία, καθώς είχε τη δυνατότητα να αποτρέψει τον θάνατό του με διασωλήνωση και με χορήγηση ενδοφλέβιας φαρμακευτικής αγωγής. Παράλληλα διαπιστώθηκε ότι δεν είχαν ληφθεί και τα κατάλληλα μέτρα ιατρικής και παραϊατρικής φροντίδας και υποστήριξης (πρόσδεση σε φορείο, τοποθέτηση υποστηρικτικού «κολάρου» κ.λπ.).

Το νοσοκομείο υποστήριξε από την πλευρά του ότι δεν υπήρξαν εσφαλμένες ενέργειες των οργάνων του και ότι από τις γνωματεύσεις της αξονικής τομογραφίας που έγινε στον «Εγκέφαλο» δεν διαγνώστηκε βλάβη στον εγκέφαλο. Επίσης υποστήριξε πως εσφαλμένα κρίθηκε ότι ήταν αναγκαία η συνοδεία ιατρού, αφού η κλινική του εικόνα ήταν καλή, ενώ δεν αποδεικνύεται ότι με την παρουσία του στο ασθενοφόρο θα μπορούσε να αποτραπεί ο θάνατος.

Το δικαστήριο επισήμανε ωστόσο ότι οι γνωματεύσεις δεν προσκομίστηκαν έγκαιρα στην πρωτοβάθμια δίκη από το νοσοκομείο, υπογραμμίζοντας μάλιστα ότι δεν είναι σύγχρονες με τις αντίστοιχες εξετάσεις, αλλά συντάχθηκαν εκ των υστέρων 6 μήνες αργότερα.

Το ΣτΕ υπό τον αντιπρόεδρο Ν. Σακελλαρίου απέρριψε όμως όλους τους ισχυρισμούς του νοσοκομείου, δέχθηκε ότι υπήρξαν παράνομες παραλείψεις των οργάνων του που συντέλεσαν στην επέλευση του θανάτου. Παράλληλα απέκρουσε τον ισχυρισμό του νοσοκομείου ότι πρέπει να μειωθεί η αποζημίωση, γιατί ευθύνεται και ο νέος για το τροχαίο, κρίνοντας ότι η τυχόν ευθύνη του τραυματισθέντος στην πρόκληση του ατυχήματος δεν σχετίζεται με την ευθύνη που βαρύνει τους ιατρούς και δεν μπορεί να αναιρέσει την πλημμελή νοσηλεία και την εξαιτίας της πρόκληση του θανάτου.

Το ΣτΕ απέκρουσε και τον ισχυρισμό του νοσοκομείου ότι πρέπει να μειωθεί η αποζημίωση, γιατί ευθύνεται και ο νέος για το τροχαίο